

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoPr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614206275
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Martináková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614206275.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Martinákovvej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej v spore žalobkyne Mgr. X. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., ul. X mája XXX/XX, zastúpenej JUDr. K. Y. R., advokátkou so sídlom T., Q. X/B proti žalovanému I. Y. V., T., č. XXX, K.: XX XXX XXX, zastúpenému JUDr. Y. V., advokátkou so sídlom M., ul. Z. a Y. XXXX/XX, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 11. novembra 2015, č.k. 5Cpr/4/2014-216, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne o neplatnosť skončenia pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou zo dňa 16.05.2012, výpoveďou zo strany zamestnávateľa zo dňa 11.08.2014 a zaplatenie náhrady mzdy. Ďalej rozhodol, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobkyňa pracovala u žalovaného na základe pracovnej zmluvy od 16.05.2012 na dobu neurčitú a vykonávala u žalovaného ekonomickú činnosť, spracovanie účtovnej agendy, evidenciu obyvateľstva, overovanie podpisov, výber daní a kultúrne akcie. Žalovaný dal žalobkyni výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce z dôvodu, že dňa 15.07.2014 žalobkyňa prevzala písomný príkaz žalovaného na prípravu podkladov pre vykonanie auditu Obce Y. V., ktorý sa mal uskutočniť 18.07.2014 so začiatkom 8,00 hod. a tieto mala žalobkyňa predložiť do štvrtka 17.07.2014 do 14,00 hod. v skladbe súvaha, k 31.12.2013, výkaz ziskov a strát, výkaz o plnení rozpočtu Obce Y. V., výkaz o pohľadávkach, záväzkoch a úveroch obce malé V., Záverečný účet Obce Y. V. za rok XXXX, výročná správa Obce Y. V. za rok 2013, Hlavnú knihu analytickú, Zborník, Inventarizácie, fyzické a dokladové, inventarizačný zápis, účtovné doklady, faktúry, vytlačíť zostavy odpisovaného majetku - obstarávacia cena, odpisy, zostatkové ceny. Na základe Správy nezávislého audítora o overení účtovnej závierky k 31.12.2013 vyhotovenej Ing. R. E., nezávislým audítorom sa žalovaný dozvedel, že jeho príkaz zo dňa 15.07.2014 žalobkyňa splnila len v niektorých bodoch, keď niektoré podklady k auditu nepredložila vôbec a niektoré predložila neúplné/ v inventarizačnom zápise o porovnaní inventarizačných stavov účtov s účtovnými stavmi chýba podpis tretieho člena inventarizačnej komisie), nepreložila inventarizačný zápis z fyzickej inventarizácie pokladne, inventarizačný zápis z fyzickej a dokladovej inventarizácie majetku a záväzkov obce a rozdielu majetku a záväzkov a ani inventúrne súpisy jednotlivých účtov, čím žalobkyňa porušila príkaz nadriadeného z 15.07.2014, čo žalovaný považoval za porušenie pracovnej disciplíny. Audítor konštatoval v zápornom stanovisku, že účtovná závierka neposkytuje vo všetkých významných súvislostiach pravdivý a verný obraz finančnej situácie Obce Y. V. k 31.12.2013

a výsledku jej hospodárenia za rok končiaci k uvedenému dátumu v súlade so zákonom o účtovníctve. Uvedeným konaním žalobkyňa porušila základné povinnosti zamestnanca vyplývajúce z ust. § 81 písm. a/ Zákonníka práce pracovať zodpovedne, riadne, plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi a Pracovný poriadok Obce Y. V. č.1.5 ods. 1 príkazy a pokyny nadriadených, ods.2 konať spôsobom zodpovedajúcim významu zastávanej funkcie a záujmom obce. Výpoveď bola prerokovaná so zástupkyňou zamestnancov dňa 08.08.2014 s tým, že pracovný pomer žalobkyňi skončil dňa 31.10.2014 uplynutím dvojmesačnej výpovednej lehoty. Žalobkyňa odmietla výpoveď prevziať, čo potvrdili dvaja svedkovia, E. J. a K.. C. J.. Z výsluchu žalovaného, písomných listinných dôkazov a výsluchu svedkov mal súd za preukázané, že žalobkyňa mala štandardné pracovné podmienky, mala vlastnú kanceláriu, vlastný PC so svojim vlastným heslom, ktorým mala počítač zaheslovaný tak, že nemal nikto iný k nemu prístup, vlastnú tlačiareň, štandardné vybavenie kancelárie nábytkom a nevyhnutným vybavením, čo potvrdili vypočuté svedkyne J. a Y., teda súd nezistil, že by žalobkyňa nemala vytvorené riadne pracovné podmienky na pracovisku a jej tvrdenia, že by došlo k jej diskriminácii a nerovnakému zaobchádzaniu preukázané žiadnym dôkazom v tomto konaní nebolo. Pokiaľ ide o emailovú poštu, všetka pošta žalovaného bola doručovaná tak žalobkyňi, ako aj pani J., ktorá vybavovala mzdovú a personálnu agendu, viedla registratúrny denník, do ktorého zapisovala došlú poštu opatřila ju pečiatkou a táto bola pridelená konkrétnemu zamestnancovi s tým, že bol v denníku uvedený deň vybavenia pošty, pričom došlá pošta sa oproti podpisu neodovzdávala. Tvrdenia žalobkyne, že emailovú poštu nedostala sú nepravdivé a účelové, lebo mala prístup k všetkej emailovej pošte doručovanej žalovanému, ktorý mal len dva počítače, z toho jeden mala k dispozícii žalobkyňa vo svojej kancelárii a druhý svedkyňa J., teda pokiaľ obdržala email pani J., musel byť doručený automaticky aj žalobkyňi, čo potvrdila svedkyňa J., Y. a tiež zhodne to uviedol aj žalovaný. Pokiaľ ide o žalovaným vytykané nedostatky žalobkyňi zo dňa 11.04.2014, táto porušila svoje pracovné povinnosti tým, že v rozpore so zákonom č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách nevykonala zúčtovanie finančných prostriedkov, ktoré boli žalovanému poskytnuté na riešenie cestnej infraštruktúry, o čom bola informovaná listom č. 15642/2012/B510-SRF/61759 zo dňa 08.10.2013, pričom sa žalovaný o tom dozvedel až z urgencie zo dňa 28.02.2014, ktorým bol žalovaný urgovaný k vykonaniu zúčtovania, pričom žalobkyňa vykonala síce zúčtovanie na základe urgencie do 15.04.2014, avšak nesprávne a ešte dňa 16.04.2014 o 7,57 hod. /teda už po termíne zúčtovania/ opravovala chybnosť zúčtovania, teda nespĺnila svoju povinnosť ani riadne ani včas, pričom o tom, že treba dotáciu zaúčtovať vedela už v roku 2013, kedy prijatie dotácie zaúčtovala, pričom prístup do počítača mala výlučne sama a tento bol zaheslovaný, preto nemal k nemu prístup nikto iný, pričom všetka emailová pošta bola doručovaná naraz na oba počítače žalovaného, teda aj do počítača žalobkyne, čo potvrdili zhodne vypočuté svedkyne a žalovaný. Pokiaľ ide o upozornenie žalovaného na porušenie pracovnej disciplíny zo dňa 05.05.2014, žalovaný upozornil žalobkyňu, keď nezabezpečila v lehote do 09.04.2014 zúčtovanie kapitálových a bežných transferov za rok 2013 v zmysle žiadosti Okresného úradu v Prievidzi z 26.03.2014 a to až po urgencii pracovníka úradu, ktorá žiadosť bola doručená žalovanému e-mailom č.1.45 spisu, teda tvrdenia žalobkyne, že list neobdržala, preto nemohla vykonať zúčtovanie finančných prostriedkov v stanovenom termíne, nie sú pravdivé, lebo mala prístup k všetkej emailovej pošte, čo potvrdil tak žalovaný, ako aj svedkyňa J., skutočnosť, že termín nebol dodržaný potvrdila sama žalobkyňa vo svojom vyjadrení k upozorneniu na porušenie pracovných povinností. Pokiaľ ide o upozornenie žalovaného na porušenie pracovných povinností zo dňa 17.07.2014, v konaní bolo preukázané, že žalobkyňa dňa 17.04.2014 opustila pracovisko o 12,00 hod. čo vyplynulo z knihy dochádzky spisu, pričom na odchod z pracoviska neupozornila ani žalovaného ani svedkyňu J. a tiež nepredložila doklad o lekárskom ošetrení doposiaľ, pričom žalovaný sa o tomto doklade dozvedel až zo žaloby, pričom tvrdenia žalobkyne, že ho odovzdala svedkyňi J. boli účelové a nepravdivé čo bolo vyvrátené výpoveďou svedkyne J., že žalobkyňa nikdy tento doklad neodovzdala, pričom podľa vyjadrenia žalovaného mala v ten deň vypracovať daňové výmery a takto bola so žalovaným dohodnutá a bez vedomia žalovaného z práce odišla o 12,00 hod., pričom pracovná doba u žalovaného je do 15,00 hod. Tiež riadne neplnenie pracovných povinností a chybovosť podkladov boli potvrdené emailovou komunikáciou č.1.100-103 spisu, pričom svedkyňa J. potvrdila, že podklady, ktoré pripravovala žalobkyňa boli nesprávne, museli sa viackrát prepracovávať, tiež z daňových výmerov vypracovaných žalobkyňou vyplýva nedôslednosť a povrchnosť práce žalobkyne, keď uviedla vo výmeroch nesprávne adresy daňovníkov jednak v záhlaví je iná adresa a vo výroku výmeru je zas iná adresa daňovníka, pričom nesprávnosť vypracovania výmerov zistila svedkyňa J., ktorá ich pomáhala expedovať. Tiež z podkladov č.1. 190-191 spisu vyplýva, že faktúra č. 7180551563 zo dňa 04.01.2013 splatná dňa 21.01.2013 bola uhradená na nesprávne číslo účtu, keď mala byť uhradená na účet č. 2649000047 a bola uhradená na účet č. 2627178899, tiež faktúry ZSE žalobkyňa uhrádzala oneskorene, za čo boli žalovanému účtované úroky z omeškania a upomienky. Z vykonaného

dokazovania vyplynulo, že pracovné výsledky žalobkyne boli dlhodobo neuspokojivé pre chybovosť a nedôslednosť, pričom žalovaný sa o dôvode výpovede dozvedel zo správy audítora zo dňa 18.07.2014, pričom žalobkyňa dal výpoveď dňa 11.08.2014, teda v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode výpovede dozvedel /tzv. subjektívna lehota/, tiež oboznámil žalobkyňu s dôvodom výpovede a umožnil jej k dôvodu sa vyjadriť, čo vyplýva zo zápisu č.I. 31 spisu, ktorá uviedla, že s výpoveďou nesúhlasí a trvá na ďalšom zamestnávaní, tiež žalovaný upozornil žalobkyňu v posledných 6-ich mesiacoch na možnosť skončenia pracovného pomeru pre neuspokojivé pracovné výsledky. Súd dospel k záveru, že zákonný dôvod výpovede danej žalovaným žalobkyňi listom zo dňa 11.08.2014 je daný a žalobkyňa porušila pracovnú disciplínu menej závažným spôsobom a bol naplnený zákonný dôvod výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce, teda išlo o menej závažné porušenie pracovnej disciplíny a žalobkyňa už bola v posledných 6-ich mesiacoch /17.07.2014/ na možnosť výpovede už písomne upozornená a pre neuspokojivé pracovné výsledky, tiež žalovaný preukázal, že výpoveď bola odsúhlasená zástupcami zamestnancov dňa 08.08.2014 podľa § 240 ods. 8 Zákonníka práce. Porušenie pracovných povinností žalobkyne súd videl najmä v tom, že ako ekonómka a účtovníčka žalovaného nezabezpečila kompletne, so všetkými zákonnými náležitosťami podľa § 29 až 30 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve podklady pre audit, preto bol audit žalovaného záporný, pričom povinnosťou žalobkyne bolo organizačne zabezpečiť tieto podklady tak, aby boli transparentné a úplné, aby obsahovali všetky zákonom stanovené náležitosti, aby účtovná závierka poskytovala vo všetkých významných súvislostiach pravdivý a verný obraz finančnej situácie žalovaného, pričom ide o prácu, ktorá vyžaduje sústredenosť, dôslednosť, presnosť, precíznosť a vysoké pracovné nasadenie, ktoré u žalobkyne preukázateľne absentovali. Tvrdenie žalobkyne, že tak mal urobiť žalovaný neobstojí, lebo bolo jej pracovnou náplňou tieto úlohy plniť a tiež bolo preukázané, že dlhodobo uspokojivo neplnila svoje pracovné povinnosti porušeniami pracovnej disciplíny. Z uvedeného vyplýva, že výpoveď daná žalovaným žalobkyňi je dôvodná, preto súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Ďalej vyslovil, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti konania vo veci samej.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Dôvodila, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na to, že žalovaný jej dal dňa 11.08.2014 výpoveď z pracovného pomeru, pričom ako výpovedný dôvod vymedzil opakované menej závažné porušenie pracovnej disciplíny. Napriec celým konaním však argumenty žalovaného spočívajú iba v poukazovaní na neuspokojivé plnenie pracovných úloh. Vyslovila názor, že je potrebné výpovedné dôvody ustanovené Zákonníkom práce striktno rozlišovať a nemožno ich zamieňať. Pokiaľ žalovaný mal záujem s ňou skončiť pracovný pomer z dôvodu neuspokojivého plnenia pracovných úloh, bolo z jeho strany nevyhnutné písomne ju vyzvať na odstránenie nedostatkov, na ich odstránenie určiť primeranú lehotu a po jej uplynutí preukázať, že k odstráneniu nedostatkov z jej strany nedošlo. Poukázala na to, že v upozornení na porušenie pracovnej disciplíny zo dňa 11.04.2014 žalovaný iba konštatoval porušenie pracovnej disciplíny za to, že neurobila v zákonom stanovenej lehote zúčtovanie finančných prostriedkov. V upozornení na porušenie pracovnej disciplíny zo dňa 05.05.2014 žalovaný opäť iba konštatoval porušenie pracovnej disciplíny za to, že nezabezpečila zúčtovanie tzv. kapitálových transferov a bežných transferov za rok 2013. V upozornení na porušenie pracovnej disciplíny zo dňa 17.07.2014 žalovaný konštatoval porušenie pracovnej disciplíny pre skorý odchod z pracoviska. Jedine vo vyjadrení k výzve na plnenie si povinností zo dňa 07.08.2014 žalovaný vyjadril nespokojnosť s plnením pracovných úloh, avšak neustanovil žiadnu lehotu na nápravu a naopak, už dňa 11.08.2014 jej dal výpoveď z pracovného pomeru. Trvala na tom, že žalovaný postupoval účelovo, s cieľom uvoľniť predmetné pracovné miesto pre iného zamestnanca, čo sa nakoniec prejavilo aj v zmätočnosti výpovede. Uviedla, že jej pracovné miesto bolo pani E. Y. ponúknuté na začiatku roka 2014, kedy bola poslaná aj na kurz účtovníctva, t.j. v čase, keď toto účtovníctvo vykonávala pre žalovaného ona a najmä predtým ako jej boli dané akékoľvek upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny. Napokon aj z výsluchu svedkyne E. Y. vyplýva, že po materskej dovolenke jej žalovaný ponúkol prácu ekonómky, lebo nebol s prácou žalobkyne spokojný; teda nie z dôvodu opakovaného menej závažného porušenia pracovnej disciplíny. Trvala na tom, že v prvom rade to bol žalovaný, ktorý si neplnil svoje povinnosti vplyvajúce pre neho z osobitných predpisov. Je zrejmé, že pokiaľ zákonodarca v osobitnom predpise upravuje spôsob vedenia registratúry a v konaní bolo preukázané, že žalovaný pochybil pri vedení registratúrneho denníka, nemožno od nej požadovať splnenie povinností, ktoré pre ňu vyplývali z e-mailovej pošty, s ktorou nebola oboznámená. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že obec postupovala pri vedení registratúrneho poriadku v rozpore s platnými právnymi predpismi. Práve preto, že starosta a pani E. J. si riadne neplnili svoje povinnosti pri vedení registratúrneho poriadku, dochádzalo k omeškaniu v

plnení si aj tých povinností žalovaného, ktoré mala plniť ona. Žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, že jej boli dokumenty predložené v zmysle platných právnych predpisov takým spôsobom, aby si svoje povinnosti mohla splniť riadne a včas. Naopak preukázala, že po zistení nedostatkov, tieto nedostatky odstránila bezodkladne v ten deň. Tvrdenie žalovaného, že je malá obec, považovala za alibistické a jednoznačne nezbavujúce povinnosti žalovaného vykonávať správu registratúry v súlade so zákonom. Z tohto dôvodu nie je naplnený ani esenciálny predpoklad porušenia pracovnej disciplíny z jej strany, nakoľko jej konaniu chýba zavinenie, resp. mala za to, že predchádzajúce porušenie povinnosti samotným zamestnávateľom ju zodpovednosti za zavinenie zbavuje. Tiež trvala na tom, že pokiaľ ide o záporné stanovisko audítora k účtovnej závierke za rok 2013, nedostatky v účtovníctve boli spôsobené oneskoreným predkladaním podkladov zo strany žalovaného, ako aj krádežou peňažných prostriedkov v obci, pričom tá mala za následok stav, kedy na základe pokynov starostu sa vykonávali presuny z bežných výdavkov na kapitálové a podobne. Rovnako pokiaľ ide o inventarizačný zápis, pokiaľ audítor v správe vytýkal, že zápis nebol podpísaný tretím členom inventarizačnej komisie, je práve na zodpovednosti tohto člena komisie, ak opomenul zápis opatriť podpisom a nie na zodpovednosti z jej strany. Zároveň poukázala na skutočnosť, že starosta obce je zodpovedný za zostavenie účtovnej uzávierky a za interné kontroly, ktoré štatutárny orgán považuje za potrebné pre zostavenie účtovnej závierky. Nakoľko starosta obce nesie primárnu zodpovednosť za stav účtovnej závierky, mal by prostredníctvom predbežných interných kontrol poznať jej stav, a to najmä v prípade, ak sa označil, že je malou obcou. Pokiaľ ide o jednotlivé upozornenia pracovnej disciplíny, ku všetkým sa riadne vyjadrila a poukázala najmä na oneskorené predkladanie potrebných podkladov a pošty zo strany starostu obce. Všetky upozornenia považovala za účelové. Zdôraznila, že žalovaný upozornením na porušenie pracovnej disciplíny zo dňa 17.07.2014 jej vytkol neospravedlnenú neprítomnosť v práci zo dňa 17.04.2014, teda po troch mesiacoch, čo jednoznačne preukazuje účelovosť konania žalovaného. Uviedla, že upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny považovala za nespravodlivé, a preto vyzvala žalovaného na plnenie si povinností písomným podaním zo dňa 07.05.2014 na prideľovanie potrebnej dokumentácie riadne a včas. Napriek uvedenému žalovaný k riadnemu plneniu povinností nepristúpil, a naopak, dňa 11.08.2014 výpoveďou s ňou skončil pracovný pomer. Zároveň poukázala na nerovné zaobchádzanie so zamestnancami, keď z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že žiadnym ďalším zamestnancom neboli nikdy dané žiadne upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny napriek tomu, že napríklad zamestnankyňa Alena J. postupovala pri evidovaní registratúrnych záznamov - doručenej pošty v prísnom rozpore so zákonom č. 395/2002 Z.z. o archívoch a registratúrach a pani E. Y. nezverejnila faktúry za celý polrok. Mala za to, že pochybenia, ktoré sa jej kladú za vinu, majú svoj podklad práve v porušení povinností starostu žalovaného a v celkovom rozložení kompetencií pri zabezpečení chodu obecného úradu. Žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a jej žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, v ktorom bolo jednoznačne preukázané, že zo strany žalobkyne došlo v zákonom vymedzenej dobe k opakovanému porušovaniu pracovnej disciplíny tak, ako to žalovaný kvalifikoval v jednotlivých upozorneniach a následnej výpovedi z pracovného pomeru. Mal za to, že uniesol svoje dôkazné bremeno vo všetkých svojich tvrdeniach. Taktiež preukázal, že všetky písomné podania, vrátane výpovede z pracovného pomeru, boli urobené a aj doručované žalobkyňi zákonom predpísaným spôsobom. Svedeckými výpoveďami a listinným dôkazmi boli jednoznačne a nesporne tiež vyvrátené tvrdenia žalobkyne, ktoré prednášala v priebehu konania. Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie žiadneho z jej tvrdení, resp. najmä tých tvrdení, ktoré by mali právny význam pre posúdenie jej žaloby v jej prospech. Uviedol, že v odvolaní žalobkyňa schizofrenicky opakuje svoje tvrdenia a hodnotenia, ktoré už prednášala na súde prvej inštancie. Keďže sa nimi súd prvej inštancie riadne vysporiadal v odôvodnení meritórneho rozsudku mal za to, že žalobkyňa nedisponuje právne relevantným odvolacím dôvodom. Žalobkyňa v odvolaní nielenže opakuje svoje vyjadrenia a stanoviská, ktoré už súd prvej inštancie vyhodnotil ako nepreukázané, ale tieto zmätočne a absurdne v odvolaní odôvodňuje „ako nesporne preukázané,“ čím zjavne ignoruje celé dokazovanie, ktoré ale bolo vykonané za jej osobnej účasti, takže nemôže namietat ani popretie nejakého jej procesného práva. Vzhľadom na rozsah a obsah vykonaného dokazovania a existenciu odvolacieho dôvodu považoval odvolanie za účelové a bez právneho základu. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (podľa § 379, § 380 ods. 1, § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

5. Po podaní odvolania žalobkyňou došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorý zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.), platný v čase vydania napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd po zistení, že aj odvolanie bolo podané žalobkyňou proti napadnutému rozsudku za účinnosti pôvodného procesného predpisu O.s.p., posudzoval dôvody odvolania podľa jeho ustanovení.

6. Súd prvej inštancie založil svoj zamietajúci rozsudok na tom právnom názore, že žalovaný dal žalobkyni výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zák. práce z dôvodu, že žalobkyňa po prevzatí písomného príkazu žalovaného na prípravu podkladov pre vykonanie auditu Obce Y. V. za rok 2013 príkaz žalovaného riadne nespĺnila. Zo správy nezávislého audítora o overení účtovnej závierky sa žalovaný dozvedel, že žalobkyňa jeho príkaz splnila len v niektorých bodoch, keď niektoré podklady k auditu nepredložila vôbec a niektoré predložila neúplné, čím porušila príkaz nadriadeného z 15.07.2014. Audítora v zápornom stanovisku konštatoval, že účtovná závierka obce neposkytuje vo všetkých významných súvislostiach pravdivý obraz finančnej situácie Obce Y. V. a ich výsledku jej hospodárenia k 31.12.2013 v súlade so zákonom o účtovníctve. Porušenie pracovných povinností žalobkyne súd videl najmä v tom, že ako ekonómka a účtovníčka žalovaného nezabezpečila kompletne, so všetkými zákonnými náležitosťami podľa zák. č. 431/2002 o účtovníctve podklady pre audit, preto bol audit žalovaného záporný, pričom povinnosťou žalobkyne bolo organizačne zabezpečiť tieto podklady tak, aby boli transparentné a úplné a aby obsahovali všetky zákonom stanovené náležitosti, aby účtovná závierka poskytovala vo všetkých významných súvislostiach pravdivý a verný obraz finančnej situácie žalovaného. Súd prvej inštancie konštatoval, že pracovné výsledky žalobkyne boli dlhodobo neuspokojivé pre chybnosť a nedôslednosť, pričom žalovaný sa o dôvode výpovede dozvedel zo správy audítora zo dňa 18.07.2014, žalobkyni dal výpoveď dňa 11.08.2014, teda v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode výpovede dozvedel, tiež oboznámil žalobkyňu s dôvodom výpovede a umožnil jej k dôvodu sa vyjadriť. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaný žalobkyňu v posledných šiestich mesiacoch upozornil na možnosť skončenia pracovného pomeru pre porušovanie pracovnej disciplíny, a to listami zo dňa 11.04.2014, zo dňa 05.05.2014 a zo dňa 17.07.2014. Z listu zo dňa 11.04.2014 mal za preukázané, že žalovaný upozornil žalobkyňu na porušenie pracovnej disciplíny, ktorej sa dopustila tým, že v rozpore s ustanovením zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy nevykonala v zákonom stanovenom termíne zúčtovanie finančných prostriedkov, ktoré boli obci poskytnuté zo štátneho rozpočtu, pričom o spôsobe zúčtovania bola žalobkyňa informovaná listom zo dňa 08.10.2013 a žalovaný sa o porušení tejto povinnosti dozvedel až z listu Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja zo dňa 20.08.2014, v ktorom bol žalovaný urgovaný k vykonaniu zúčtovania. Listom zo dňa 05.05.2014 žalovaný upozornil žalobkyňu na porušenie pracovnej disciplíny, ktorej sa dopustila tým, že v rozpore so žiadosťou Okresného úradu Prievidza zo dňa 26.03.2014 nezabezpečila v stanovenej lehote do 09.04.2014 zúčtovanie kapitálových transferov a bežných transferov, pričom o spôsobe zúčtovania a lehote bola žalobkyňa informovaná žiadosťou Okresného úradu Prievidza zo dňa 26.03.2014. Listom zo dňa 17.07.2014 žalovaný upozornil žalobkyňu na opakované porušenie pracovnej disciplíny s možnosťou výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zák. práce na tom základe, že žalobkyňa dňa 17.04.2014 o 12.00 hod. svojvoľne bez predchádzajúceho a ani následného ospravedlnenia opustila pracovisko s tým, že v ten deň jej končil pracovný čas až o 15.00 hod., čím porušila povinnosť využívať pracovný čas na prácu a odchádzať z neho po skončení pracovného času. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zákonný dôvod výpovede danej žalovaným žalobkyni listom zo dňa 11.08.2014 je daný, keď žalobkyňa porušila pracovnú disciplínu menej závažným spôsobom, čím bol naplnený zákonný dôvod výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zák. práce, pričom v posledných šiestich mesiacoch bola na možnosť výpovede už písomne upozornená, a to listami zo dňa 11.04.2014, 05.05.2014, 17.07.2014. Výpoveď bola odsúhlasená zástupcami zamestnancov dňa 08.08.2014 podľa § 240 ods. 8 Zák. práce. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že si nemohla plniť svoje povinnosti vyplývajúce pre ňu z e-mailovej pošty a tiež, že žalovaný jej predkladal dokumenty oneskorene, súd prvej inštancie konštatoval, že tieto tvrdenia žalobkyne sú nepravdivé a účelové, nakoľko mala prístup k všetkej e-mailovej pošte doručovanej žalovanému, mala k dispozícii vo svojej kancelárii počítač so svojím vlastným heslom a teda súd nezistil, že by žalobkyňa nemala vytvorené riadne pracovné podmienky na to, aby si svoje pracovné povinnosti mohla splniť riadne a včas.

7. Odvolací súd sa s týmto právnym záverom súdu prvej inštancie i s odôvodnením napadnutého rozsudku stotožňuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobkyne uvádza nasledovné:

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa pracovala u žalovaného na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 16.05.2012. Žalobkyňa vykonávala ekonomickú činnosť, spracovanie účtovnej agendy, evidencie obyvateľstva, overovanie podpisov, výber daní a kultúrne akcie. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú s dňom nástupu do práce 16.05.2012. Žalovaný písomným listom zo dňa 11.08.2014 rozviazal so žalobkyňou pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zák. práce pre opakované menej závažné porušenie pracovnej disciplíny. Žalovaný vo výpovedi uviedol, že dňa 15.07.2014 žalobkyňa prevzala písomný príkaz na prípravu podkladov pre vykonanie auditu Obce Y. V. a tieto predložil do štvrtka 17.07.2014 v skladbe: Súvaha k 31.12.2013, Výkaz ziskov a strát, Výkaz o plnení rozpočtu Obce Y. V., Výkaz o pohľadávkach, záväzkoch a úveroch Obce Y. V., Záverečný účet Obce Y. V. za rok 2013, Výročná správa Obce Y. V. za rok 2013, Hlavnú knihu analytickú, Zborník, Inventarizácie, fyzické a dokladové, inventarizačný zápis, Účtovné doklady, faktúry, zostavy odpisovaného majetku - obstarávacía cena odpisy zostatkovej ceny. Na základe správy nezávislého audítora sa žalovaný dozvedel, že žalobkyňa splnila príkaz z 15.07.2014 len v niektorých bodoch, keď niektoré podklady k auditu nepredložila vôbec a niektoré predložila neúplne. Zo správy audítora vyplýva, že k auditu žalobkyňa v rozpore s písomným príkazom žalovaného nepredložila inventarizačný zápis z fyzickej inventarizácie pokladne, inventarizačný zápis z fyzickej a dokladovej inventarizácie majetku a záväzkov obce a rozdielu majetku a záväzkov a ani inventúrne súpisy jednotlivých účtov. Tým porušila príkaz nadriadeného z 15.07.2014, čo považuje za porušenie pracovnej disciplíny. Audítora v zápornom stanovisku konštatoval, že účtovná závierka neposkytuje pravdivý a verný obraz finančnej situácie Obce Y. V. k 31.12.2013 a výsledku jej hospodárenia v súlade so zákonom o účtovníctve. Žalovaný vo výpovedi ďalej uviedol, že uvedeným konaním porušila žalobkyňa základné povinnosti zamestnanca vyplývajúce z ust. § 81 písm. a/ Zák. práce pracovať zodpovedne a riadne, plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi a pracovný poriadok Obce Y. V. článok 5 ods. 1 príkazy a pokyny nadriadených, ods. 2 konať spôsobom zodpovedajúcim významu zastávanej funkcie a záujmom obce. Výpoveď bola prerokovaná so zástupkyňou zamestnancov dňa 08.08.2014. Žalovaný vo výpovedi tiež uviedol, že bol nútený viackrát upozorniť žalobkyňu na porušenie pracovnej disciplíny, v posledných piatich mesiacoch tak urobil dvakrát pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny a jedenkrát pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. V súvislosti s tým ju vyzval na zodpovedný prístup k práci a upozornil, že pri opakovanom aj menej závažnom porušení pracovnej disciplíny pristúpi ku skončeniu pracovného pomeru. Pracovný pomer na základe výpovede mal skončiť uplynutím výpovednej dvojmesačnej doby dňa 31.10.2014. Žalobkyňa odmietla výpoveď prevziať, čo potvrdili dvaja svedkovia E. a Ing. C. J.. Žalobkyňa dňa 10.10.2014 podala žalobu na súde prvej inštancie o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou, teda v lehote § 77 Zák. práce.

9. Podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zák. práce účinného v čase výpovede zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak sú u zamestnanca dôvody, pre ktoré by s ním zamestnávateľ mohol okamžite skončiť pracovný pomer, alebo pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny; pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny možno dať zamestnancovi výpoveď, ak bol v posledných šiestich mesiacoch v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny písomne upozornený na možnosť výpovede.

10. Povinnosť dodržiavať pracovnú disciplínu patrí k základným povinnostiam zamestnancov vyplývajúcim z pracovného pomeru. Ak má byť porušenie pracovnej disciplíny dôvodom skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, musí ísť o zavinené porušenie pracovných povinností zo strany zamestnanca (a to aj z nedbanlivosti) a musí dosahovať určitý stupeň intenzity. Zákonník práce rozlišuje medzi menej závažným porušením pracovnej disciplíny a závažným porušením pracovnej disciplíny. Pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny môže dať zamestnávateľ výpoveď len za predpokladu, že zamestnanca v období posledných šiestich mesiacov písomne upozornil na možnosť výpovede. Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR vyplýva, že o sústavné menej závažné porušenie pracovnej disciplíny ide vtedy, ak sa zamestnanec dopustil najmenej troch porušení pracovnej disciplíny, ktoré dosahujú intenzitu menej závažného porušenia pracovných povinností a medzi ktorými je primeraná časová súvislosť (rozsudok NS SR, sp. zn. 4Cdo 54/95).

11. Žalobkyni bola daná zo strany žalovaného výpoveď v zmysle citovaného zákonného ustanovenia pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktoré predpokladá splnenie hmotnoprávnej podmienky platnosti výpovede, a to, že žalobkyňa bola v posledných šiestich mesiacoch písomne upozornená v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny na možnosť výpovede. Preto správne súd prvej inštancie najskôr skúmal, či bola splnená táto hmotnoprávna podmienka výpovede. Z výpovede danej žalovaným žalobkyni vyplýva, že žalovaný v posledných piatich mesiacoch upozornil žalobkyňu na porušenie pracovnej disciplíny, a to dvakrát pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny a jedenkrát pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaný písomným upozornením zo dňa 11.04.2014 upozornil žalobkyňu na porušenie pracovnej disciplíny, keď žalobkyňa nevykonala v stanovenom termíne zúčtovanie finančných prostriedkov, ktoré boli žalovanému poskytnuté zo štátneho rozpočtu, pričom žalovaný sa dozvedel o porušení tejto povinnosti až z listu Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR zo dňa 28.02.2014, ktorým bola obec urgovaná k vykonaniu zúčtovania. Žalovaný preukázal listinnými dôkazmi aj výsluchom svedkyne E. J., že žalovaná o svojich povinnostiach zúčtovať finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu v termíne do 31.01.2014 vedela už v roku 2013, kedy prijatie dotácie zúčtovala podľa pokynov a zúčtovala aj faktúru Technických služieb Mesta T.. Žalobkyňa vykonala zúčtovanie na základe urgencie až 15.04.2014, aj to nesprávne, keď ešte dňa 16.04.2014 opravovala chybnosť zúčtovania, teda nespĺnila svoju povinnosť ani riadne a ani včas. Pokiaľ žalobkyňa v priebehu konania pred súdom prvej inštancie ako aj v podanom odvolaní namietala, že o svojej povinnosti zúčtovať finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu nevedela, nakoľko nemala prístup k e-mailovej pošte, tieto jej tvrdenia boli vyvrátené výsluchom žalovaného a výsluchom svedkyne E. J., z ktorých vyplýva, že štatutárny zástupca žalovaného odovzdal v máji 2013 žalobkyni usmerňujúci list z Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, z ktorého žalobkyňa mala vedomosť, že dotáciu treba zúčtovať najneskôr do 31.01.2014. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že nemala prístup k všetkej e-mailovej pošte a o povinnosti zúčtovať finančné prostriedky poskytnuté zo štátneho rozpočtu nevedela, odvolací súd vyhodnotil aj tieto tvrdenia za nepravdivé, nakoľko z výsluchu svedkyne E. J. ako aj zástupcu žalovaného bolo preukázané, že žalobkyňa mala k dispozícii vo svojej kancelárii počítač, prístup do počítača mala výlučne sama, tento mala zablokovaný heslom, ktoré poznala len ona sama, takže prístup do jej e-mailovej pošty a jej softwaru nemal nikto iný. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie vyhodnotil písomné upozornenie zo dňa 11.04.2014 na porušenie pracovnej disciplíny za dôvodné.

12. Písomným upozornením zo dňa 05.05.2014 bola žalobkyňa upozornená na opakované porušenie pracovnej disciplíny, ktorého sa mala dopustiť tým, že v stanovenej lehote nezabezpečila zúčtovanie tzv. kapitálových a bežných transferov za rok 2013, pričom o spôsobe zúčtovania a lehote bola informovaná listom Okresného úradu Prievidza zo dňa 26.03.2014 doručeným e-mailom dňa 27.03.2014. V tomto písomnom upozornení žalovaný uviedol, že žalobkyňa mala v lehote do 09.04.2014 zabezpečiť zúčtovanie kapitálových a bežných transferov za rok 2013, pričom o spôsobe zúčtovania a lehote bola informovaná žiadosťou Okresného úradu Prievidza zo dňa 26.03.2014. Zúčtovanie vykonala až dňa 17.04.2014 po telefonicknej urgencii zo strany pracovníka Okresného úradu Prievidza. Pokiaľ žalovaná tvrdila, že list a e-mail z Okresného úradu Prievidza jej nebol doručený a že bol zmazaný, žalovaný v priebehu konania preukázal výsluchom štatutárneho zástupcu a svedkyne E., že e-mail dostávala do e-mailovej schránky žalobkyňa, ku ktorej mala neobmedzený prístup, pričom prístup do jej počítača bol zablokovaný heslom, ktoré poznala len ona sama. Odvolací súd vyhodnotil aj toto písomné upozornenie na porušenie pracovnej disciplíny za opodstatnené.

13. Pokiaľ ide o písomné upozornenie žalovaného na porušenie pracovnej disciplíny zo dňa 07.07.2014, v tomto žalovaný žalobkyni vytkol, že dňa 17.04.2014 o 12.00 hod. svojvoľne a bez akéhokoľvek predchádzajúceho či následného ospravedlnenia opustila pracovisko, hoci jej pracovný čas v ten deň končil až o 15.00 hod., čím porušila základné pracovné povinnosti uvedené v ust. § 81 písm. b/ Zák. práce, byť na pracovisku na začiatku pracovného času, využívať pracovný čas na prácu a odchádzať z neho až po skončení pracovného času. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa dňa 17.04.2014 opustila pracovisko o 12.00 hod., čo vyplynulo z knihy dochádzky, pričom odchod z pracoviska neoznámila žalovanému a tiež nepredložila doklad o lekárskom ošetrovaní. Tvrdenia žalobkyne, že oznámila E. J. odchod z pracoviska na lekárske ošetrovanie boli vyvrátené výsluchom svedkyne E. J., ktorá na pojednávaní dňa 14.05.2015 uviedla, že žalobkyňa jej neoznámila, že ide k lekárovi a ani jej doklad o lekárskom ošetrovaní nepredložila. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie vyhodnotil písomné upozornenie žalovaného na porušovanie pracovnej disciplíny zo dňa 17.07.2014 ako opodstatnené, keď žalobkyňa porušila pracovnú disciplínu podľa skutku v upozornení uvedeného.

14. Na základe ďalšieho porušenia pracovnej disciplíny, ku ktorému došlo nesplnením riadne a včas písomného príkazu žalovaného zo dňa 15.07.2014 predložiť audítorovi podklady pre vykonanie auditu, žalovaný dal žalobkyni dňa 11.08.2014 výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zák. práce pre opakované menej závažné porušenie pracovnej disciplíny. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní považoval za preukázaný skutok uvedený vo výpovedi a dosahujúci takú intenzitu, aby ho bolo možné posúdiť ako porušenie pracovnej disciplíny žalobkyňou. Okrem toho pri posudzovaní platnosti výpovede vzal do úvahy i osobu žalobkyne ako zamestnankyne, jej postoj k plneniu pracovných povinností, situáciu a okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu pracovnej disciplíny menej závažným spôsobom a tiež dôsledky porušenia pracovnej disciplíny pre zamestnávateľa. Porušenie pracovnej disciplíny za skutok uvedený vo výpovedi videl súd najmä v tom, že žalobkyňa ako ekonómka a účtovníčka nezabezpečila kompletne so všetkými zákonnými náležitosťami podľa § 29 až § 30 zák. č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve podklady pre audit, preto bol pre žalovaného audit záporný, pričom povinnosťou žalobkyne bolo organizačne zabezpečiť tieto podklady tak, aby boli transparentné a úplné, aby obsahovali všetky zákonom stanovené náležitosti, aby účtovná závierka poskytovala pravdivý a verný obraz finančnej situácie žalovaného. Odvolací súd sa s týmto právnym posúdením stotožňuje, nakoľko vykonané dôkazy korešpondujú s týmto právnym názorom súdu prvej inštancie. Z listinného dôkazu zo dňa 15.07.2014 (č.l. 32 spisu) vyplýva, že žalovaný odovzdal žalobkyni písomný príkaz na prípravu podkladov pre vykonanie auditu obce za rok 2013 s tým, že zoznam dokladov bolo potrebné predložiť do 17.07.2014. V písomnom príkaze žalovaný špecifikoval všetky doklady, ktoré mala žalobkyňa predložiť pre vykonanie auditu účtovnej závierky Obce Y. V. za rok 2013. Žalobkyňa, ktorá vykonávala pre žalovaného ekonomickú a účtovnú agendu, bola povinná predložiť na základe písomného príkazu zamestnávateľa podklady pre vykonanie auditu. Zo správy audítora zo dňa 18.07.2014, ako aj z dodatku správy audítora zo dňa 18.07.2014 (č.l. 33 až 36 spisu) vyplýva, že žalobkyňa písomný príkaz žalovaného zo dňa 15.07.2014 splnila len v niektorých bodoch, keď niektoré podklady k auditu nepredložila vôbec a niektoré predložila neúplne. Žalobkyňa nepredložila k auditu inventarizačný zápis z fyzickej inventarizácie pokladne, inventarizačný zápis z fyzickej a dokladovej inventarizácie majetku a záväzkov obce a rozdielu majetku a záväzkov a ani inventúrne súpisy jednotlivých účtov. Z týchto dôvodov audítor v zápornom stanovisku konštatoval, že účtovná závierka neposkytuje pravdivý obraz finančnej situácie Obce Y. V. k 31.12.2013 a výsledku jej hospodárenia v súlade so zákonom o účtovníctve. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa sa týmto konaním dopustila porušenia základných povinností zamestnanca vyplývajúcich z ust. § 81 písm. a/ Zák. práce pracovať zodpovedne a riadne, plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi, ako aj pracovný poriadok Obce Y. V.. I keď Zákonník práce nedefinuje pojem závažné porušenie pracovnej disciplíny a menej závažné porušenie pracovnej disciplíny, je potrebné vždy vychádzať z konkrétnej doby a situácie, osoby zamestnanca a funkcie akú zastáva v čase porušenia pracovnej disciplíny.

15. Odvolací súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel ku zhodnému záveru so súdom prvej inštancie, že žalobkyňa sa dopustila opakovane porušenia pracovnej disciplíny, ktoré v jeho súhrne dosiahlo intenzitu menej závažného porušenia pracovnej disciplíny, ktoré vzhľadom na predchádzajúce upozornenia a funkciu, ktorú žalobkyňa zastávala, oprávňovalo žalovaného rozviazať s ňou pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce.

16. Odvolacie námietky žalobkyne, že žalovaný porušoval svoje povinnosti pri vedení registratúrneho poriadku, neskoro jej predkladal dokumenty a preto si nemohla plniť svoje povinnosti riadne a včas, vyhodnotil odvolací súd za neopodstatnené, keď z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa mala vytvorené riadne pracovné podmienky na pracovisku, mala k dispozícii vo svojej kancelárii počítač, ktorý mala zablokovaný heslom a svoje pracovné povinnosti si mohla plniť riadne a včas. K odvolacej námietke žalobkyne, že i keď jej dal žalovaný výpoveď z pracovného pomeru pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny, napriek tomu jeho argumenty spočívajú iba v poukazovaní na neuspokojivé plnenie pracovných úloh, ktorý výpovedný dôvod je uvedený v § 63 ods. 1 písm. d/ Zák. práce, odvolací súd uvádza, že z listinných dôkazov, a to z upozornení zo dňa 11.04.2014, 05.05.2014, 17.07.2014, ako aj z výpovede zo dňa 11.08.2014 jednoznačne vyplýva, že žalovaný dal žalobkyni výpoveď z pracovného pomeru v súlade s ust. § 63 ods. 1 písm. e/ Zák. práce pre opakované menej závažné porušenie pracovnej disciplíny. Aj keď súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia poukazyval na dlhodobu neuspokojivé pracovné výsledky žalobkyne a nedôslednosť pri plnení pracovných úloh, z týchto okolností nie je možné vyvodit', že žalovaný mal záujem skončiť pracovný pomer so žalobkyňou z dôvodu neuspokojivého plnenia pracovných úloh.

Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala, že za zostavenie účtovnej závierky obce je zodpovedný starosta obce, táto námietka nie je spôsobilá spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku, nakoľko žalobkyňa ako ekonómka a účtovníčka žalovaného nezabezpečila kompletne podklady pre audit v zmysle zákona o účtovníctve, čím porušila príkaz nadriadeného zo dňa 15.07.2014. Žalobkyňa ako ekonómka a účtovníčka mala v rámci pracovnej náplne povinnosť tieto úlohy plniť, a pokiaľ nemohla zabezpečiť kompletne podklady pre audit, mala na to žalovaného pred vykonaním auditu upozorniť. Z týchto dôvodov bolo odvolanie žalobkyne nedôvodné.

17. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu.

19. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opraveného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).